

המקנה פרק ראשון סותה יב

דיקא נמי דכתיב. קולם לחקיריהם, כי מעתעדי כלאב ד' קרייא "און קני" לדלקין בעתיניהם, ה' קמ"י יצמו ומגילהלו אלן קמן. עזובות שhabל עזובות. טומפליוס מוליגים ביספה, לדקמי לא סכלו ריעוט, ודקמן גדי לא נעמי סכלו ועוותה - אשונוס כל במווי ישבכל מלך חותם. וזה מיסב נסבה. דלקין: "וזה מעתעדי ויקם לו" וגוי. לשם שמים. בגון זו, בסיסים מולס וונדרה נטפס שמים. א' דלק קומיקס טסלאן וממש וויטה מוקס נדייקים, ולוכ פיניס לומין דמחי פאלס, פ' ג' צ'ס נטלון" (ד' ק'). לירעות.

אחרים אומרים נולך בשחורה מהול. ומקרים: מלוקמל
ל"מ טוב טוֹג טוֹג – מלן ל"המלייס" לנוֹ
צ'ינוּ ר"מ. ובטלטי סולוּיט (ך' ג':)
ת'מלוּ: למקוס ני"מ הומלייס! ובפ'ק'
דיבכלות (ך' ט): גמרלוּ: מליממי^ת
קוּלין שמע צמאליט (ך' פליגו ר"מ
הומלייס! ו'ר', לר'ה צקונוטרכ' גלפה:
סמוועות סקינל מיליטען חניזה –
קענעס נאָס "המלייס", מפי קיס
קענעס צמאליט, האָל צמויום –
בצ'ומו ויל' מנטציגו, דאָל לר'י נמן
המכן "יך הומלייס", וויאָט לך סכל
סמוועתו קבשוּן, ולר' מ' נמי עז'
בייזה צוֹן היל נוֹלה לטלטראָט
הומלייס צוֹן ווּמְלָאָה: נולך קאָטָה
מאָל. וכן נפ' קמֶל דבלכלות*.

חָמֵר מבחוון וופת מבפניהם. פיטר לפי נסם ר' ס' נז קלונימוס:

ה וו זמְרָן טַמִּיאָה, וְסַמְמָן טַיָּה מַכְמָה
הַמֶּטֶת טַפְתָּה. הַלְּגָמָד עַל זִיפְפָתָה, בָּלְגָל
לְגִיאָה. כִּי סְגֻמָּה דָּוָס נְקָנָס טִיחָה,
וְלֹא יִצְמַעַו טַמִּיאָה נְמֹן קְנָס טִיחָה.

בָּרוּךְ הוּא

על עמו גור. "וילך איש מבית
ילך בעצת בתו. תניא: עמרם
שע' כל חבן הילוד היאורה
ת אשתו. עמדו בוכן ונירשו
תיר משל פרעה. שפרעה לא
יעל הניקות, פרעה לא פור
— ספק מתקיימת נוירתו ספק
ニימת, שאמר: "ויתנער אמר
את נשותך. זיך? ויהוזר
שה ליקוחין. הוישבה באפרין,
אם הבנים שמחה". את בת
בר בתה? *דא"ר חמא בר' תניא:
מר: "אשר ילדה אותה לוי
ר' יודהה: שנילדו בה סימני
ביהת תלתא ירכיה מעיקרא! א"ר
ה שלא בצער — אף לירתה
ה של תות. ותרא אותו כי
עומר: טוביה שמון, רבינו נחמי
מהלו, ותכלים אומרים: בשעה
ונבענו שלשה ירחים". דלא מנו
ויתרא אותו כי טוב הוא",
ונבענו שלשה ירחים". דלא מנו
ה תלתא ירכיה מעיקרא. "וילא
בל היבא דרכו שמען מצראי
ליישמעינה, ומעוני (בחדרו),
ויתקה לו תבת גומא". מאי
חביב עליון יותר מגוף, וכל
שמעואל בר נחמני אמר: דבר
הה. "ותחמרה בחמר ובופת".
תו צדיק ריח רע. "ויתשם בה
רבי שמואל בר נחמני אמר:
אנם

ע"י דיקא נמי, דכתייכ: °הַקְנִיּוֹ, ש"מ. °עֲזֹבָה – זו מרים, ולמה נקרא שמה עזובה – שchapל עזובה מתחילה. "חוליד"? והלא מינסב הוה נסיב לה! א"ר יוחנן: כל הנושא אשה לשם שמים מעלה עליו הפתוח באלו ילה. "יריעות" – שחיי פניה-domini הומיין ליריעות. "ואלה בינה" – אל תקרי בנייה אלא בוניה; יישר – שישר את עצמו. "שובב" – שישיב את צרו, "וארדון" – שרדה את צרו, ואיפה דאמרי: על שרוי *פניה-domini לורד. ו, °ולאשchor אבי תקוע הי שתי נשים חלאה ונערה. "אשchor" זה בלב, ולמה נקרא שמו אשchor – שהושחרו פניה בתעניות. א"י – שנעשה לך באב, °תקוע – שתקע את לבו לאביו שבשימים. "הי שתי נשים" – געשה מרים כשתי נשים; °חלאה ונערה – לא חלאה ונערה הוαι, אלא בתהילה חלאה ולכטוף נערה. °גבי חלאה צרת וצדר ואתנן. °צרת – שפעית צרה לחברותה, "צחר" – שהו פניה-domini בצרורים, °ארנן – שפל הרואה אותה מולדיך אתנן לאשתן. °עיזזו פרעה לכל עמו". א"ר יוסי בר חנינא: אף על עמו גור. ואמר ר' בר חנינא: שלש גורות גורו: בתהילה – "אם בן הוא והפטן אותו", *ולכטוף

דיקא נמי דכתיב. קלון פְּרִילֵי, כי שָׁחַבְלָעַנְבּוֹתָה. שְׂמִיכִילֶס קְוִינִים סְלִיקָה מיסיב נְסָבָה. זְלַלְמִינָה: "עֲפָמָת עֲוָגָה הַלְּלָן וְמַשָּׁךְ וְרַלְחָה הַקָּס לְזִקְנִים, וְעַלְלָה יְלַקְלָקָת. בּוֹנִיה. הַלְּוָיְמָה שְׁמַוְתָּה עַלְלָה, שְׁבִירָה וְעַדְתָּה מְנוּסָה כְּמָה נְגִיסָה קְנִיעָוָלָן וְגִיסָה: גַּתְר וְזַגְעָה עַלְלָה. שְׁיִישָר אֶת עַצְמוֹ. מְלֻטָּמָה עַלְלָה. מְעַטָּה. לְדוֹן "סְבִּים וְגִנְבָּה" אֶת עַצְמוֹ. מְעַטָּה. מְעַטָּה. נְמִימָה (ל' – יְזִילִים וּמוֹלָה). שְׁכִינָה גְּמִילָה. שְׁדָרָה בְּאַרְזָה. שְׁחוֹשָׁחָר עַפְרָן. קְרִילָה יְלָה "עַלְלָה" קְרִילָה פְּרִילִיחָה, עַל אַסְטָה פְּרִילָה בְּעַטְמָה מְרִגְלִיסָה. שְׁדָרָה בְּאַרְזָה. שְׁכִינָה מְסִימָה לְבָנָם עַפְרָן. שְׁבָשָׁמִים. שְׁלָגָה לְקִיּוֹם בְּעַטְמָה מְרִגְלִיסָה גְּמִילָה. וּלְבָסָה גְּנִילָה. שְׁגִינְעָה מְסִילָה, וּמְוָסָה קְמוּנָה פְּרִיטָה בְּגַעֲרָה. וּבַנְּהָרָה. גְּגִינִי טְלָהָה. שְׁגִינָה וּגְמִילָה, מְשִׁיחָה קְיָה לְלִיזָה קְרִתָּה וְלִכְרָה וְלִמְנָה. צְרָה אֶתְנָה לְהַבְּרוּתָה, מְתַקְנָה לְיָוָה. שְׁקִירָה מְמִיחָה לְמַבְּכָה, מְלַבְּדָה. אַף עַל עַמּוֹ גּוֹר. קְרָשָׁה בְּגַיְתָה. פְּמִומָה: יְסָס עַגְולָל מַשָּׁךְ הַמְּרִירָה, וְלִין קְנוּיָה יְדִיעָה, חָס מְלִיָּה וְעַמְּנָה.

הנחות ה"ב כ' ריש"י ד"כ נ"ה מהר"ן אף יוכבב בכ"ר סוקות נויעים ציווי מגילותם ד"ה לא בלחן ס"ה נישך בכ"י אבל לדכיך מתקבלים למלוחין: (ד) ותומ' כ' הילך וכ' פליגו ג. י"ג עיין בכ"ב קרבן מ"מ ור' ג' בוטס' ד"כ מ"מ ז' ס"ט תללו קפיטול' ז'

בג' נס קאג'ו

הַלְּבָדֶן גָּדוֹלָה, בִּפְרִיְתָה שֶׁל חֻזָּה. גָּנוֹל דִּין שְׂלָלָה, וְשָׁמֶר גִּזְוּרָם קָלְבָּה דַּעֲגָדָן וְסְלִינָן. הַגּוֹן לְבִכָּות. רְלֵסָה בָּרוּסָה סְקוּדָה שְׁעַמְּדָה [לְגִיאָתָם הַגּוֹן] לְגִוָּהָה. וְתַכְנְחוּ שְׁלָשָׁה וּרְחוּם. אַדְלָה מְלָאָה יְכָלָה לְבָנְפִינָּו, שָׁלָמָה בְּלָגָנוּ סְפָנִילִיס לְנַדּוֹק הַמְּפִינִיס הַלְּבָדָה לְסָוף פְּדָעָה מְלָאָה מְשֻׁקְמִילָה, וְסִיחָה כְּפָרָה מִיעָרָה בְּיַחַד קָלָמָה יְלָמִי מְעִיקָּה. וּמְכָה נְפָקָה הָנָן. אַפְּמָאָה הַצְּפִינִיה וְתוּזִילָה. מְלָחָה אַפְּפָלָן בְּמַקְתִּילִיס קִיָּה, אַלְלִיכִינָּב: "וְאַפְּגָגָס", מה יִמְּשֶׁבֶת נְלָמָגָן. וּמְעַנוּיָה הַתְּמָם. וּנוֹעַק אָס. וְלָכָךְ פִּינָּוק לְגַעַוָּק כְּפָרָה עַמְּשָׁק קָוָן פִּינָּוק פְּנִירָה. אַחֲיוֹ לְבָנוֹ שְׁוּלִים.

אנם. אל עלי מרדס וקניש רקון וסוכו קגאַס וסוכו דקעלען; קגאַס – קנייס, סוכו – ערנַאָזְעָן. לרוחזין, לאַטֵּל אַטְס סַעַדְסִיּוֹת. ובן הוא אומר וכו'.

השאַפְּנַג ומינקַס מעונַן קרי לטונַן. לשׂוֹן ביהית. לדמְפְּלַס אַוְיל, אַכְּיוֹ מְמֻתָּם בְּרַדְסְּמַמְּמוֹ אַל וְלִיקִין. דָּאַמֶּר מָר. גְּפִי גְּלַבְּמַיט קְזַבְּקַע לְמַלְעֲנוֹת;

קְמַפְּקַח מְגַיְּלָס*. בְּשַׁיִן רְשַׁעַיִם. דָּעַג מַלְּקַעַג, קְמַפְּקַח כְּלָכוֹת קְמַחְלַת פְּלַק "קְלוֹהָס"*. שְׁרַבְּבַתָּה. לְזַן דְּלִיבְּפְּלַבְּזָן. שְׁרַאְתָּה עַמוֹּ שְׁבִגָּה.

וְסַטִּי "רַמְּ" – לְזַן עַס, כְּמוֹ "לְמַלְּקַעַג לְמַקְּסִי" (כלחאים מַן). עַגְעַג. גְּדוֹלָה מְגַעַמָּה. בעַל מָוֹס. וְסַמְּ – לְיַוְן וְגַפְּסַן קְזַבְּקַע נְבַזְוּתָם פְּלַבְּלַיִל. וְאַנְיָן

בשבילי נצלתם בלבם. מימה:
סגוריות – תלונה, צפלו גומי
למען: טול פיס קלטן סמושל לטלוי.
וגירס לטבונס: "הס נן טול וסמן
חומו" – נל צפלו טיפה, היל מוסס
זונלאס גנו", ולך מארס נאלנס.
ברם

בתוך הטופף", בינו רחוב דקה (6) בעו לאצולי למשה אמרו לך: גבירתנו, מנהגו של עוזם מ dred בשר ודם גויר גוירה, אם כל העוזם בוין אין מוקימי אורה – בניו ובני ביתו מקימיין אותה, ואת עוברת על גוירה אביך? בא גבריאל וחכטן בקרקע. ותשלח את אמתה ותkehה. ר' יהודה ור' נחמייה; חד אמר: יהה, וחד אמר: שפחתה. מד' יהה – דכתיב "אמתה", ומ"ד שפחתה – מדריא כתיב "ירה". ולמ"ד שפחתה הא אמרה בא גבריאל וברטו בברטו! השיר לך חרא בלאו אונרה א

פונוא: היה יلد נזלו בזור ברו רבי יהודה אמר זו רבי וסמה: *א"ר יושיינו דיבת מילבָא ?מיוקם ?חוֹדֶה. ולמאנ דאמר זיה – ליכתוב זיה! הא קמ"ל דאיישטרפּ אишטרבוּ. *דאמר מר: ובן אתה מוציא באפרטה של בת פרעה, ובן אתה מוציא בשני רשותים, דכתיב: "שְׁנֵי רְשֻׁעִים שְׁבַרְתָּ" *אמיר ריש לcker: אל תוקרי כייסי טוֹךְ לְגַנְגִילֵי" (מלחמות ๖). בשבלוי שברת אלא "שריבבתה". יתפתח ותראהו את הילדר. "ותרא" מיבעי ליה: א"ר יוסף ברבי חנינא: שואתה שכינה עמו. "והנה נער בכה". קרי ליה יקר, וקרו ליה נער. נצלהם. אנטילו מיליס קם גוילקס. שיריה על חם. פ"ה גיאון נעלמא.

לכני. והוא יתגלו עזבון: מילוטם סוף
ומסתורם נטול מילוטם ונטולם סוף
סמלות - כי' ג', ברקען - "וַיָּוֹלֶךְ לִמְנָךְ
מעזבון יגנום טעם", פמייש טה' - לדפו
מי'ליס, (ט) ה' חול ברקען - ירלו נס,
מי'ליס, פמייש: "וַיָּוֹלֶךְ לִמְנָךְ", פקיעת המר
בצילה. והוא יתגלו עזבון, והוא טולוון צל-
אווני וגינוי יהודוי מה אונמי מהוון וזהו מהוון
וינוון וגינוי יהודוי מה אונמי מהוון ראו' יתגלו עזבון

שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּמִּים הַזָּה לֹקֶחֶת, עַמְדוּ וְגַוּרוּ: "בֶּלֶגֶן הַיְלֹוד הַיָּוֹרֶה תְּשִׁלְיוֹחוּוּ". בַּיּוֹן דְּשָׂרוֹתָה לִמְשָׁה אָמְרוּ: תֹּוֹ לֵא חֲוִינֵנִי כִּי הַזָּה סִמְנָא, בְּטַלוֹ לְגַוְיִרְתִּיחָה. וְהָם אַנְנֵן יוֹדָעָנוּ שָׁעַל מִי מְרִיבָה הַזָּה לֹקֶחֶת. וְהַיָּנוּ דָּאָמֵר רַבִּי חַמָּא בָּרְבִּי חַנִּינָא: קְלַחַנְלָן לְמַטָּה מַעַט גַּעֲרָנוֹת מַוְתָּךְ אַלְיאַסְמָא דְּכַתְּבִי רַהֲמָה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רַבִּי – הַמָּה שֶׁרְאֽוֹ אַיְצְטָנְגַיִי פְּרֻעָה וּפְטוּעַ. גַּמְגַי יָסָר, וְכַמְגַי: "מַעַט גַּעֲדִי מֵמַעַט קָסָר", וְכַמְגַי: "כַּעֲדָר", וְכַמְגַי: "כַּעֲדָר בְּרִיבָה" וְגוּ. וְהַיָּינוּ דָּקָאָמֵר מִשָּׁה: "ישָׁשׁ מְאוֹת אַלְפָ רְגַי" וְגוּ; אָמֵר לְחַנֵּן מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל: "כַּעֲדָר", וְכַמְגַי: "כַּעֲדָר בְּרִיבָה" וְגוּ. וְהַמָּגָּבָה: "וְכַעֲדָר גַּעֲרָנוֹת גַּעֲרָנוֹת".

היה, אמרו מלacky השרת לפניו הקב"ה: רבונו של עולם, מי שעמיד ליום שירה על הים ביום זה – אילכה ביום זה? רבי אחא בר חנינא אמר: אותו היום שששה בסיוון היה, אמרו מלacky השרת לפניו הקב"ה: רבש"ע, מי שעמיד ליום שירה מחר סיעי ביום זה – אילכה ביום זה? בשלמא למד בששה בסיוון – משבחת לה ג' יתרה, דאמר מר: בשבעה באדר מות, ושבועה באדר נולד משה. ומשבעה באדר יונה ציירם גבורי רחמי אמי קמ"ה בינויריות יהוד בערבי היין יוניבראט

כל ששה, בבלון זיהור, אָאָה בְּמִזְבֵּחַ בְּעֶשֶׂר אַנְגָּלִים וְאַנְגָּלִים בְּשִׁבְטָיו. לְהָ? אֲוֹתָה שָׁנה מִיעַרְתָּה הִתְהַ, רַוְבוֹ שֶׁל רַאשָׁן וַרְבוֹ שֶׁל אַחֲרָן וְאַמְצָעִי שְׁלָם. וְתַאֲמֵר אֲחֹתוֹ אֶל בֶּת פְּרֻעָה הָאֶלְקָד וְקָרְאָתָי לְךָ אֲשֶׁר מִינְקָתָה מִן הָעָבָרִות. ומַאֲיָ שְׁנָא מִעַרְבִּיות? מַלְמָה, שְׁחִזְרוֹהוּ לְמִשְׁהָ עַל בְּלַ הַמְּצִירִות בּוֹלִין וְלֹא נִיקָּה. *אמֶר: פֶּה שְׁעַתִּיד לְרַבֵּר עַם הַשְׁכִּינָה יָינַק דָּבָר טָמָא?! וְהִינֵּנוּ דְּכַרְכַּיב *אָה מַיִּיעַ מִן הָעָבָרִות. לְקַתְמָהָ לְאָה, מַלְלָה מִינְקָתָה לְמִינְקָתָה יְמִינָה לְמִינָה. דָּבָר טָמָא. וְיָוָה דָּעָה "נוּנוּ". קָמַי יוֹרָה דָּעָה וְקָמַי יְבִין שְׁמֹועָה – לְגַמּוֹלִי מְחַלֵּב וְלְעַתְקִי מְשֹׁדרִים. יְהִיאָה קָדְבָּה בְּהַרְבָּה יְהִיאָה אַמְּקָדָה יְהִיאָה גּוֹיִינָה בְּיִזְמָרָה בְּ

שׁוּתָאָכְנָה? יְהִי פָּזֶן פַּעַם עַל יְבֵבָה וְגַם שָׁרֵךְוּ כְּבָעַרְכָּו. זֶה אָז אֲפָעָם. סְבִיבָה שָׁרֵךְוּ כְּבָעַרְכָּו. זֶה שְׁמוֹאֵל בֶּן נְחַמְּנֵי אָמֵר: "הַעֲלִמָּה" – שְׁהָעֲלִימָה אֶת דְּבָרֶיהָ. וַיֹּאמֶר לְהָבָת פְּרֻעָה הַלְּיָכְבִּי אֶת חִילְדָּת הַזָּהָר. אָמֵר רַבִּי חַמְאָה בֶּן חַנְינָא: מִתְנַבֵּא אֵין יְדוּעָת מָה מִתְנַבֵּא, "הַלְּיָכְבִּי" – דָּא שְׁלִיבִי. "אַנְיִי אַתְּ שְׁבָרֶךָ". אָרְחַמְאָה בֶּן חַנְינָא: לְאָדִין לְצִדְקִים שְׁמַחוּרְיוֹן? הַנְּזֵן אֲבִידָה, אֲלֹא שְׁנוֹתָנָנִי? הַנְּזֵן שְׁבָרֶן. וַיַּתְקַה מִרְמָם הַנְּבִיאָה שְׁאַחֲתָה אַהֲרֹן וְגוֹ. * אַחֲתָה אַהֲרֹן וְלֹא אַחֲתָה מִשְׁהָ? אָמֵר רַב עֲמָרָם אָמֵר רַב, וְאָמַרְתָּ בְּרַב וְהַמְּנֻבָּה וְאָמַרְתָּ בְּרַב וְהַמְּנֻבָּה וְאָמַרְתָּ בְּרַב וְהַמְּנֻבָּה.

וְאַתָּה אָמֵר רְבִבָּה בְּלֹבֶר, שְׁחוּתָה מִתְגַּנְבָּאת בְּשָׂהִיא אֲחֹתָה אַתָּה – פָּקָד וְעַלְסָה. שְׁחַלְמָה אַתָּה אָמֵר רְבִבָּה נְחַמְּדָה בְּלֹבֶר, שְׁחוּתָה מִתְגַּנְבָּאת בְּשָׂהִיא אֲחֹתָה אַתָּה – פָּקָד וְעַלְסָה. שְׁחַלְמָה אַתָּה אָמֵר רְבִבָּה נְחַמְּדָה בְּלֹבֶר, שְׁחוּתָה מִתְגַּנְבָּאת בְּשָׂהִיא אֲחֹתָה אַתָּה – פָּקָד וְעַלְסָה. שְׁחַלְמָה אַתָּה אָמֵר רְבִבָּה נְחַמְּדָה בְּלֹבֶר, שְׁחוּתָה מִתְגַּנְבָּאת בְּשָׂהִיא אֲחֹתָה אַתָּה – פָּקָד וְעַלְסָה.

בשבילו נצלתם כולם. מימה:
הדרגה גציגלו גגוזו

הסגוליות – כללו מוגנני פלעא! יק לומל: טו טה לרעהן שמונען ייוחוי. ווילס לרונה: טה צן טה וטמן טו"ו – ניג פצינלו סיטה, היל מסות זונחן צנו", ודין הניטש נלהמס. סרף

בתרוך הטופף, בינו ריחו דקא
של עולם מלך בשר ודם גוון
בניו ובני ביתו מקיימין
וחבטן בקרען. ותשליח את אמרה
אמור: שפחה מ"ד דה – דכתיה
שפחה – לא אמרת בא בריאת

דבבת מלכָא לְמִיקָם לְחוֹדָה. ולמַא
אֲיַשְׁתְּרֵבוֹן. *דָאמֶר מֶרֶ: וּבָנָן
מוֹצָא בְשִׁנֵו רְשִׁיעִים, דְכִחִיבָן
שְׁבָרָת אֱלֹא "שְׁרִיבְתָה". זַטְפָה
ברְבִי חַנְנָא: שְׁרָאָתָה שְׁכִינָה עַ
פּוֹנוֹא: הִיא יָד וּבָנוּ בּוֹנָר ה

למושה רבינו בעל מום. אלא אמרה: שמא לא אוכבה לחופה יודעה? אָרֶיךְ בְּרִכְיָהָנוּ: שֶׁלֹּא מַדְעָתָה: זה נופל, ואין וּבָי אָמְרוּ אֲלֵיכֶם דָּרְשׁוּ אֶל-זֶה נָאנוּ יְהוּנִים מִתְּאֵנֵינוּ.

הוּא שֶׁ ? בְּעֵד יָמִים כַּיְבָעָם . אֲתָא
הָיוֹת , אָמְרוּ מֶלֶךְ הַשְׁרָת לְפִנֵּינוּ
עַל הַיּוֹם בַּיּוֹם וְהָ – יָקָה בַּיּוֹם
הָיוֹת , אָמְרוּ מֶלֶךְ הַשְׁרָת לְפִנֵּינוּ
סְעִינִי בַּיּוֹם וְהָ – יָקָה בַּיּוֹם וְהָ ?
דָּאָמֵר מֶרֶב : בְּשַׁבָּעָה בְּאַדְרָה
וַיַּיְדֵי יְשִׁיבָה גְּרָנוֹתָה בְּקָרְבָּן וְהָ

וְנִשְׁתַּחֲווּ שָׁמָן בְּסֶלֶת וְזִקְנָה נְצָרָה
לְהָ? אָוֹתָה שָׁנָה מְעוּפָרָה הַיְתָה
וּזְמָאָר אֲחֹתָו אֵל בֶּת פָּרָעָה
וּגְמַאי שְׂנָא מְעֻבָּרִות? מִלְּפָאָר,
*אָמָר: פָּה שְׁעַתִּיד לְדַבֵּר עַם
יוֹרָה דָּעָה וְנוּ. קְמִי יוֹרָה דָּעָה
בְּיָמָינוּתָךְ כִּי בְּרִיבָה קְלָבָה*

שָׁמְאֵל בֶּן נַחֲמִי אָמַר: "הַעֲלֵמוּ מִרְתְּגָבָאָה, 'חִילְבִּי' – דָא שְׁקִיבָּנָה אַחֲרֹת אַהֲרֹן" וּגו'*. *אחות אהרן

מגניפה לֹם לְפּוֹ. חילובי את הילדה.

הגהות הב"ח

גמ' לך בעת להוציאו

רשותי ל"כ חמוץ נסיך

הנ"ט מונפּלִיס כעוגוֹלִיס ד"ה קילָה וְכו' מַלְיִינָה: הַמְלִיכָת חַזְקָה,

ל אמר הקב"ה כ"ט

ל' ותלך העלמה ארא"ו וכיו'